

MIQUEL PREGONAS ◆ Portaveu del Grup municipal de CiU

"El model de convivència de L'H em fa sentir còmode"

CRISTINA SÁNCHEZ

Després de les eleccions municipals de 1995, Convergència i Unió és, amb quatre regidors, el tercer grup de l'oposició a l'Ajuntament. Quina trajectòria s'ha marcat per al present mandat?

La política municipal té un al·licient claríssim: la proximitat a la teva ciutat. Què pots fer en un ajuntament on l'equip de govern té majoria absoluta? Penso que evitar l'enfrontament per l'enfrontament. S'han de desenvolupar les tasques de control que són pròpies de l'oposició però també aquelles que representin col·laborar en la millor governabilitat de la ciutat. No fer-ho em sembla un error important i crec que nosaltres hem fet i farem oposició i alhora hem col·laborat en tot allò que considerem que cal fer.

CiU és una coalició. Com s'organitza la feina dins el grup entre els regidors de CDC i els d'UDC?

És difícil tenir grans diferències de criteri ideològic treballant a una ciutat com L'Hospitalet i amb les persones que integren el grup. I aquí no puc sinó tenir paraules d'elogi i d'agraïment per la col·laboració de Jordi Petit. Unió Democràtica té un sentit democràtic de la política però és evident que a L'Hospitalet no ens plantejem els grans temes que poden portar a discrepàncies serioses, com l'avortament. Un observador imparcial que assistís a la tasca diària del grup no distingiria que som una coalició.

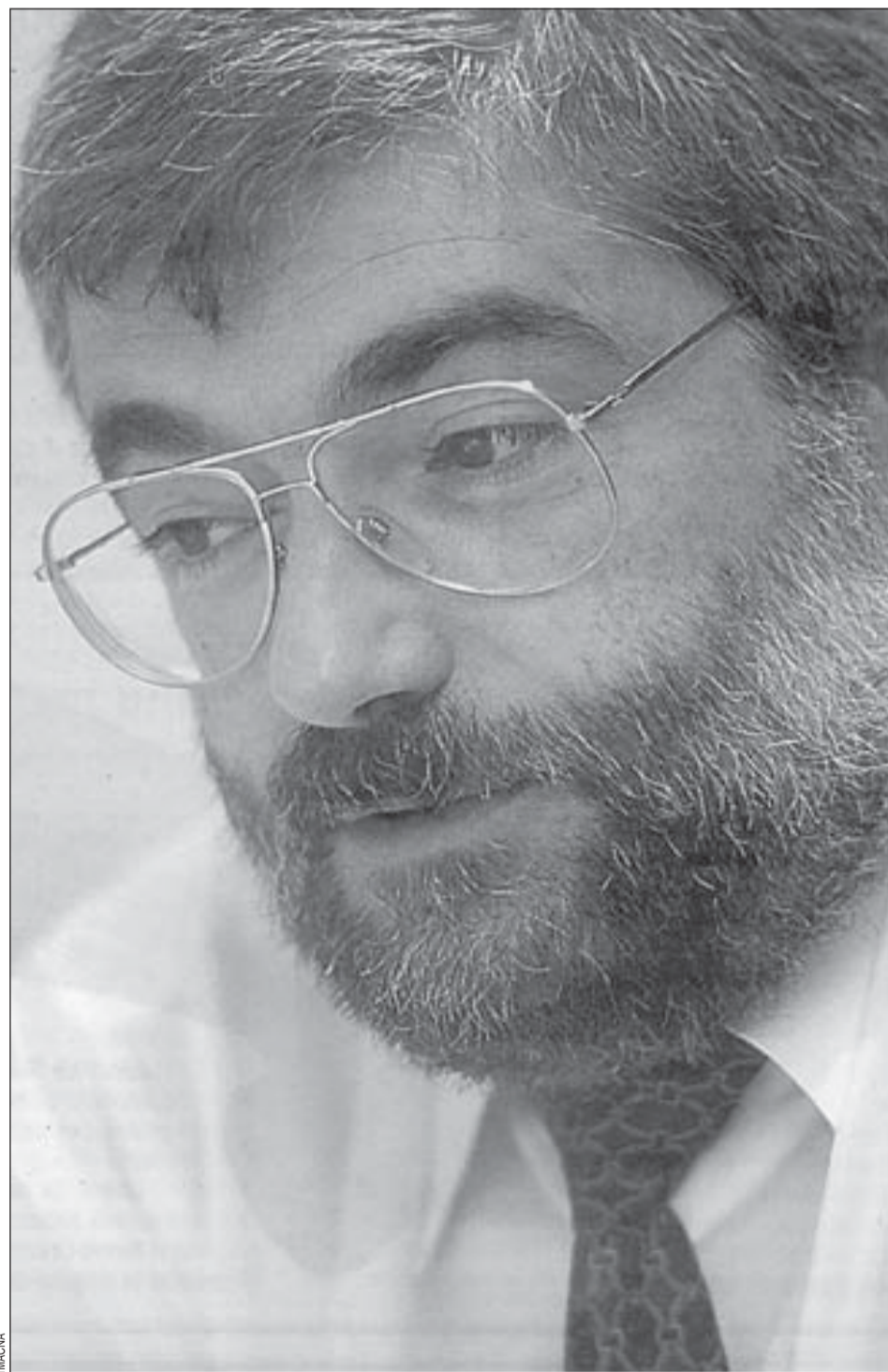
Quins són els grans temes de ciutat per a CiU en aquest mandat?

Hi ha dos temes fonamentals. En primer lloc, la ciutat ha d'afrontar seriosament la seva situació econòmica. Els diferents equips de govern han viscut força d'esquena a la situació econòmica de la ciutat, que s'ha d'abordar, no dramatitzar. I d'altra banda, tenim quasi el cent per cent del sòl urbanitzat, queden pocs espais lliures i hem de tenir una gran cura i sensibilitat a l'hora de determinar el futur urbanístic del poc espai que queda. En aquest mandat, penso que quedarà disponible l'antic Mercat Central, on s'ha de definir que es farà; quedaran lliures també àmplies zones de l'entorn de La Farga i poc més. El que es faci ara possiblement condicionarà per sempre més el futur urbanístic de la ciutat.

La vessant urbanística és una peça clau del nostre avenir però, en general, com veu L'Hospitalet en el futur?

L'Hospitalet ha patit una transformació important, ha passat de ser una ciutat dormitori a constituir-se en una autèntica ciutat, amb un gran sentiment de pertinença per part dels habitants impulsat des de l'Ajuntament i pels propis ciutadans. El futur passa per anar guanyant en aquesta qualitat de vida. No fa gaires anys, viure a Bellvitge era una solució davant una manca de recursos. Avui aprecies que els fills d'aquells primers residents vulguin quedar-se al barri. Si tots plegats sabem trenar aquest sentiment, si aconseguim eliminar les barreres entre barris —una tasca difícil, lenta, cara i no només competència de l'Ajuntament sinó d'altres institucions— tindrem èxit perquè els ciuta-

Miquel Pregonas Martínez és regidor per Convergència i Unió a l'Ajuntament des de 1991. Aquest hospitalenc de 39 anys exerceix l'advocacia, professió que compagina amb l'activitat política a l'Ajuntament, com a portaveu del grup municipal, i en el partit on milita des de fa 14 anys, Convergència Democràtica. Per a Pregonas, la situació econòmica de la ciutat i el seu futur urbanístic són els temes clau del mandat

dans volen caminar en aquesta direcció. A partir d'aquí, es tasca dels que tenim responsabilitats a la ciutat, el govern i l'oposició, aconseguir que aquesta voluntat sigui una realitat. És una batalla quasi guanyada que fa trenta anys semblava impossible.

Què és per a vostè ser hospitalenc?

Ho explicaré amb un exemple. Salvant les distàncies, el barri barceloní de Gràcia era una vila que es va integrar a Barcelona però els seus habitants han conservat una cohesió especial. Ser hospitalencs és això, sentir-te identificat amb la ciutat sense girar l'es-

quena a cap altra realitat. No som anti-Barcelona. La tenim a prop, ens n'aprofitem però també paguem un peatge. L'Hospitalet acull gent de tot arreu, i en el futur acollirà més i de llocs més diversos, té un grau de convivència model, on tothom és lliure d'expressar les seves idees, on les manifestacions culturals són d'origen divers i totes són compatibles entre si. Aquest model de convivència em fa sentir còmode.

Miquel Pregonas és advocat i compagina la seva professió amb la seva activitat política. Com influeixen una en una altra?

No fa gaires anys, teníem una gran manca de professionals. L'any 80, en acabar la carrera, em vaig instal·lar a Barcelona fins 1986, quan vaig descobrir que el meu client era també de L'Hospitalet i volia tenir a prop el seu advocat. Vaig tornar a L'Hospitalet i, com jo, molts altres. Això té relació, encara que indirecta, amb la política perquè treballar aquí fa que t'impliquis automàticament a la ciutat i, per tant, en la seva política.

Vol dir que va començar a dedicar-se a la política a partir de la seva professió?

No, la meua relació amb la política comença des que m'inscriu en un moviment escolta vinculat indirectament al PSUC. Vaig entrar amb vuit anys i amb 14, ja fèiem octavetes. Després, des de l'any 1977 al 81, vaig militar al partit socialista. Durant tota l'època d'estudiant visc a L'Hospitalet, estic implicat amb els seus problemes, amb els moviments universitaris, des de l'esquerra moderada. L'any 81 es produeix la meua ruptura amb el partit socialista i un any després m'incorporo com a militant de base a Convergència, on hi ha diferents formes de pensar des de posicions més d'esquerra fins a sectors més de dreta conservadora, sota el denominador comú del nacionalisme. A partir de 1986, inicio una participació activa i l'any 91 em presento a les llistes i surto escollit regidor.

Com a membre dels comitès executius locals i comarcals de CDC, com qualificaria el moment actual de CiU a la ciutat?

És una situació normal, que s'ha d'analitzar a partir de 1979. Del 79 al 87 teníem dos regidors; al 87 treiem quatre; al 91, cinc, i al 95, en perdem un. Al 79, hi ha una certa por a Convergència per desconeixement del que és el nostre nacionalisme. A poc a poc s'ha anat coneixent i això ha fet que importants sectors de la població s'hagin incorporat fins arribar a 1995, quan se'ns vota més a les barriades de més forta immigració. Això vol dir que el fenomen del nacionalisme a la ciutat està normalitzat i s'ha entès. A tot això hem d'afegir els canvis que s'han produït últimament. No hi ha dubte del paper padral que ha jugat en Francesc Codina, que va ser regidor des de 1983 i que al 95 dimiteix fruit d'uns resultats però també de la voluntat de cedir espais als nous. De quatre regidors que té ara CiU, tres no tenim 40 anys encara, és un relleu de les antigues generacions que han fet molt per CiU a la ciutat, a les noves que tenim la feina per fer.

Vostè presideix la comissió informativa del Ple municipal sobre el territori. Quina és la seva funció?

Tracta els temes urbanístics. En les comissions informatives del Ple participen els regidors del govern i els tècnics municipals, a més de l'oposició, i això permet que disposem de més informació sobre cada tema i que es produeixi un debat més profund entre el govern i l'oposició que durant el Ple. En les comissions és més fàcil arribar a acords, sobretot en temes de matís que, per mecànica de funcionament, difícilment prosperen en un ple per la demora en el projecte que suposarien.